

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Antonio monacho. Cap[itulum]. cxvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

longobardorum de predatione fugientibus: cum
 tra que habebat largitus est. Quos vestimen-
 ta sua et fratrum et cellarum: et quicquid in hor-
 to haberi potuit in elemosinis consumpsisset:
 longobardi subito advenerunt: et cum tenuerunt:
 ac aurum petere inceperunt. Quibus cum
 nil oino se habere diceret: in monte vicino ab
 eis ductus est: in quo silva imense magnitudi-
 nis erat. Ibiq; captivus quidam fugiens in ca-
 va arboris latitabat: ubi vnus ex illis educto
 gladio furanum occidit. Vnus corpus dum in
 terram caderet: mons: ois protinus et silva con-
 cussa est: ac si ferre non posse pondus sanctita-
 tis eius diceret terra que tremisset.

De sancto Iusto diacono et mar. Cap. cxiiij.

Iustus

diaconus et
 martyr in mar-
 tium provin-
 cia passus est.

De quo predicto li. ca. cxiiij.
 scribitur: quod vir venerabilis
 et vite sanctissime fuit. Quae

inuentum longobardi tenuerunt: quorum vnus gla-
 dio caput eius amputavit. Sed dum corpus
 eius in terram caderet: ipse qui hunc occiderat
 immundo spiritu arreptus: ad pedes marty-
 ris corruit: et quod amici dei interfecerit inimi-
 co dei traditus ostendit.

De sancto theophanio pfeffore. Cap. cxv.

Theophanios

us con-
 fessor. Quae bea-
 tus gregorius de
 nimia sanctitate

comendat centucellenfis, v-
 bis comes fuit: misericordie
 actibus deditus: bonis operi-
 bus intentus: hospitalitati p-
 cipue studens. Exercendi au-

tem comitatus curis occupatus agebat terre-
 na et temporalia: sed vt in fine claruit: magis ex de-
 bito quam ex intentione. Nam cum appropiqua-
 te mortis eius tempore grauissima aeris tem-
 pestas obsisteret: ne ad sepeliendum duci po-
 tuisset: eumq; vxor sua ex hoc grauiter defle-
 ret: hortatus est illam ne ploraret: quia mortuus vt
 defunctus esset: serenitas rediret. Cuius pe-
 tinus vocem mors: et mortem serenitas est
 secuta. Quod signum alia etiam sunt signa
 comitata. Nam manus eius et pedes qui po-
 dagre humore tumentes versi in vulneri-
 bus fuerant: et profluente saue patebant: dum
 corpus eius lauari debuisset sani inuenti sunt:
 ac si nunquam vulneris aliquid habuissent. Sed dum
 die quarto post eius sepulturam: iubente vxore
 marmor eidem suppositum mutare vellent:
 tanta ex corpore eius fragrantia emanauit:

ac si ex putrescente carne pro vermibus aro-
 mata feruissent. Nec gregorius. iij. dialo-
 go. cap. xxviii.

De sancto Antonio monacho. Cap. cxvi.

Antoni-

us monachus
 claruit rome
 in monasterio
 beati grego-

rii pape. De quo idem doctor
 libro quo supra capitulo. xl-
 ix. dicit: quod dum esset vita san-
 ctissimum quotidianis lachry-

mis ad gaudia patrie cele-
 stis anhelabat. Quosq; studiosissime et cum
 magno feruore sacra eloquia meditare: non
 in eis verba scientie: sed fletum copunctionis
 inquirebat. Hinc per nocturnam visionem di-
 ctum est. Paratus esto: et quia dominus ius-
 sit migra. Cum autem ille non haberet sum-
 ptus ad migrandum diceret. Responsum p-
 trinus audiuit: dicens. Si de peccatis tuis agi-
 tur: dimissa sunt. Quod dum semel audisset et
 magno adhuc metu trepidaret: nocte quoq;
 alia in eisdem verbis est admonitus. Et post
 dies quinq; febre correptus fratribus cum-
 ctis fletibus et orationibus heuit in pace. Ad cu-
 ius sepulchrum miracula plurima ostensa sunt.
 De sancto Merolo monacho. Cap. cxvij.

Merolos mona-

chus eiusdem cenobii fuit: et
 eodem tempore claruit de quo
 vbi supra gregorius scribit: quod
 dum esset rebeementer lachry-

mis et elemosinis intentus: psalmodia ex ore
 suo pene nullo tempore cessare consueuerat.
 Hinc nocturna visione apparuit: quia ex al-
 bis floribus corona de celo in caput illius de-
 scendebat. Qui molestia mortis corporis occu-
 patus: cum magna animi securitate et hilari-
 tate spiritum emisit. Ad cuius sepulchrum
 dum post annos. xiiij. petrus quidam abbas
 sibi sepulturam facere vellet: tanta de sepul-
 chro meroli fragrantia suauitatis emanauit:
 ac sic illic florum omnium fuissent odorame-
 ta congregata. Ex qua re manifeste patuit: quod
 verum fuerit: quod per nocturnam visionem
 vidit. Nec gregorius vbi supra.

De sancto Aimone cantuariensi. Cap. cxviii.

Aimone canturi-

ensis archidiaconus fuit. Qui vi-
 te abstinentia et doctrine sa-
 pientia plurimum claruit. Hic
 sermones elegantes de christi na-
 tuitate: et de pluribus sanctorum festiuitatibus edi-